

opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku państwa członkowskiego, którego dotyczy sprawa, nawet gdy język ten jest językiem urzędowym Unii.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-441/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Stosowanie obniżonej stawki — Żywe zwierzęta, zazwyczaj przeznaczone do wykorzystania w przygotowywaniu środków spożywczych dla ludzi i zwierząt — Dostawa, przywóz i nabycie określonych zwierząt żywych, a w szczególności koni)

(2011/C 204/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, B.R. Killmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 96 i 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy — Obniżona stawka — Dostawa, przywóz i nabycie określonych żywych zwierząt (w szczególności koni) nieprzeznaczonych do przygotowywania lub wyrobu środków spożywczych dla ludzi lub zwierząt

Sentencja

- 1) Stosując obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej w odniesieniu do wszelkich dostaw, przywozów i transakcji wewnątrz-wspólnotowego nabycia koni Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 96 i art. 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska i Królestwo Niderlandów pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Firenze — Włochy) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

(Sprawa C-452/09) (¹)

(Dyrektywa 82/76/EWG — Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług — Lekarze — Uzyskanie tytułu specjalisty — Wynagrodzenie w okresie szkolenia — Przedawnienie po pięciu latach prawa do wypłaty okresowego wynagrodzenia)

(2011/C 204/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte di Appello di Firenze

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte di Appello di Firenze — Wykładnia dyrektywy Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniającej dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie medycyny, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywy 75/363/EWG dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności medycznej (Dz. U. L 43, s. 21) — Kształcenie lekarzy specjalistów — Prawo do odpowiedniego wynagrodzenia w trakcie kształcenia — Bezpośrednia skuteczność przy braku transpozycji dyrektywy — Możliwość podniesienia przez państwo członkowskie zarzutu przedawnienia po pięciu lub dziesięciu latach praw wynikających z rzeczony dyrektywy w odniesieniu do okresu sprzed przyjęcia pierwszej ustawy transponującej

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi ono na przeszkodzie powołaniu się przez państwo członkowskie na upływ rozsądnego terminu przedawnienia w stosunku do skargi sądowej wniesionej przez jednostkę w celu ochrony praw przyznanych jej przez dyrektywę, chociażby to państwo nie dokonało jej prawidłowej transpozycji, o ile poprzez swe zachowanie nie spowodowało ono opóźnienia we wniesieniu skargi. Stwierdzenie przez Trybunał naruszenia prawa Unii nie ma wpływu na początek biegu terminu przedawnienia, jeżeli naruszenie jest niewątpliwe.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.